

Úri Ima

„Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.” Máté 6: 9-13.

Isten népe számára az Úri ima a megváltás közelségének szent és tűzzel sózott¹ imádsága! Urunk a maga tekintélyével rendelte úgy, hogy mi Istent mennyei Atyánknak szólítsuk. Éreznünk kell ebből, hogy Ő a mennyekben kíván emelni bennünket, ahol Ő a mindenható Atya Isten jobbján ül és uralkodik. Amennyiben tehát az Isten Lelkével könyörögjük ezt az imádságot mennyei Atyánk kinek-kinek személyes üdvösségét munkálja általa.

Urunk mindjárt az elején két olyan jelzőt tulajdonít Istennek, amivel egyszerre visz Ő hozzá a lehető legközelebb, de ugyanakkor azonnal megmutatja azt is, hogy milyen mérhetetlenül különbözünk Tőle (Vö.: 2Krón 2: 6), hisz Ő mennyei Atya, ezért végtelen a távolság a megismert legközvetlenebb közelségben is.

Istent Atyánknak szólítva fel kell bátorodjék a lelkünk arra, hogy amit hittél kérünk Tőle, sokkal inkább megadja nekünk, mit szüleink, akik nem tagadják meg tőlünk a földi jókat (Vö. Heidelbergi Káté 120 kérdés-felelte). Ugyanakkor mennyeinek is szólítjuk őt, hogy Isteni felségéről semmi földi dolgot ne gondoljunk, viszont minden testi-lelki szükségünk kielégítését az Ő mindenhatóságától várjuk (Vö. Heidelbergi Káté 121 kérdés-felelte).

Urunk nemcsak ott a napsütötte hegyen a Hegyibeszédben tanította, hogy Atyánknak lássuk és ismerjük Istent, nemcsak vigasztaló és felemelő példázataiban remegtette és gerjedeztette meg hallgatói szívét a mennyei Atya közelségével, jelenlétével és szabadító szerelmével, hanem ott a Golgotán, a teljes elhagyatottság mélységében is. A keresztfán, a prófétáló zsoltáros szavaival² kiáltotta:

- *„Elói, Elói! Lamma Sabaktáni? Megmagyarázva ez azt jelenti: Én Istenem, én Istenem! miért hagytál el engemet?” Márk 15:34.*

Isten tehát nemcsak akkor mennyei Atyánk, amikor jóságával, üdvözítő szeretetével és gondviselő hűségével áll mellettünk és fogja a kezünk, hanem Ő akkor is Istenünk és Atyánk, amikor minden azt érezteti velünk, hogy távol van és teljesen elhagyott. Ő tehát a teljes kiszolgáltatottságunkban is a mi Istenünk és Atyánk. Ő Atya Isten akkor is, amikor egyáltalán nem értjük, hogy miért rejti el tőlünk az arcát. Akkor is Istenünk és Atyánk, amikor egy kevés időre a sötétséget és a gonoszt engedi munkálkodni.

A „mennyei” jelző továbbá nagy bizalomra bátorít fel, mert nemcsak Isten jóságos Atya voltát mutatja, hanem mindenekfelett való trónját, hatalmát és dicsőségét is, ki fölött nincs nagyobb hatalom az egész teremtetettségben. Minden az Ő atyai uralma alatt van, az Ő keze igazgatja a mindenséget és mindent, ami benne van! Ezt a hatalmat és dicsőséget pedig Ő nem akarja elzárni előlünk, sőt ellenkezőleg, bennünket az Ő közösségébe hív meg. Biztosítani akar az Ő mindenhatóságával. Mintha azt mondaná, hogy Én nemcsak gyöngédséggel, de mindenható erőmmel is melletted vagyok!

¹ Mert mindenki tűzzel sóztatik meg, és minden áldozat sóval sóztatik meg. Márk 9:49.

² Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet? Távol van megtartásomtól jajgatásomnak szava. Zsolt 22:2.

Istenünk és Atyánk „mennyei” megnevezése szüntelenül emlékeztet bennünket, hogy mi, a „most” harcainak közepette, még nem mennyei lényegű fiaiként állunk előtte, hanem a föld porából gyúrt gyarló emberi gyermekeiként imádjuk őt Lélekben és igazságban.

Ugyanakkor a „mennyei” azt is jelenti, hogy mi a mennyeivé átváltozásunk reménységében bátorodunk közeledni őhozzá, hogy amikor eljön az Általa megígért teljesség, akkor az új teremtésben mi örökre égi és mennyei fiai legyünk Istennek!

Végül, de nem utoljára, a „mi” személyes névmás többes szám első személye a birtokviszony jelzője is, és azt jelenti, hogy az Isten Fia Krisztus nem szégyell bennünket a testvéreinek nevezni és velünk egy sorban mennyei Atyánkhoz esedezni. Ezért mi se szégyelljük Őt Urunknak és Istenünknek nevezni, ki az Atya jobbjáról jön el ítélni élőket és holtakat!

Figyelmünk a hallottak alapján életünk mennyei dolgaira tekintett, de vajon Isten mennyei Atya volta, taníthat-e bennünket arra, hogy mi más és jobb szülőkké édesapákká és édesanyákká váljunk?

Isten Igéje alapján minden földi férfiú és nő Isten mennyei Atya voltából kapja és veszi az apai, illetve az anyai méltóságot és tisztséget. Pál a következőképpen tanítja ezt:

Akarom pedig, hogy tudjátok, hogy minden férfiúnak feje a Krisztus; az asszonynak feje pedig a férfiú; a Krisztusnak feje pedig az Isten. 1Kor 11:3.

E tanítás szerint egyetlen férfi sem lehet önfejlő, fejtetlen, asszony vagy más által elcsavart fejű, csakis Krisztus-fejű, azaz Krisztus fősége alá rendelt ember.

Krisztus Urunk fősége elválaszthatatlan az Ő „**örökkévalóság atyja**” (Ézs 9:6.) nevétől. Az Isten jobbára való távozása előtt Filep tanítványa kérte Őt, hogy mutassa meg nekik a mennyei Atyát, mire Jézus ezt válaszolta:

- *Annyi idő óta veletek vagyok, és még sem ismertél meg engem, Filep? Aki engem látott, látta az Atyát; mimódon kéred azért te, hogy úgy mond mutassam meg nektek az Atyát? Hát nem hiszed-e, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbenem van? A beszédeket, amelyeket én mondok nektek, nem magamtól mondom; hanem az Atya, aki énbenem lakik, ő cselekszi e dolgokat. Higgyetek nekem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbenem van; ha pedig nem, magukért a cselekedetekért higgyetek nekem.” Ján 14:9-11.*

Aki tehát Jézust látja, az a benne cselekvő mennyei Atyát látja! A mennyei Atya Jézus Krisztusban látható és érhető tetten!

Mit jelent a Krisztus fősége a házasságban és a családban?

Vajon akarja-e bárki is 2020-ban, hogy benne úgy cselekedjen Krisztus, ahogyan a Názáreti Jézusban cselekedett a mennyei Atya? Akar-e valaki a Jézus Krisztus fejével látni, gondolkodni, döntéseket meghozni, felelősséget vállalni, Istennek engedelmeskedni, szolgálni, önfeláldozóan szeretni és vezetni? Mit is tanít Pál apostol a férfiak legfőbb férji mibenlétéről? Ezt írta az efézusiaknak:

„Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, miképpen a Krisztus is szerette az egyházat, és Önmagát adta azért; Hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek fürdőjével az ige által, Hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörögözés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen. Úgy kell a férfiaknak szeretni az ő feleségüket, mint az ő tulajdon testüket. Aki szereti az ő feleségét, önmagát szereti.” Ef 5:25-28.

A férfiakban dobogjon tehát a Jézus Krisztus szíve, lelküket hassa át az Ő lelkülete, a döntéseket meghozó és akaratot mozgató elméjük pedig úgyszintén a Krisztusé legyen! Ilyen önmagát odaadó férjje, szerető édesapává csakis Krisztus által válhat a férfi, mert Isten az Ő atyai szeretetét Fia által adja a szívünkbe!

Kérdezzük meg azt is, hogy ma, melyik lánynak, nőnek és asszonynak van ilyen Jézus Krisztushoz hasonló férfi ideálja? Ki az, aki tiszta és szent életű férfi által tiszta és szent házassági kötelékben akar a mindenható élő Isten közösségéből részesülni? És mely feleség az, aki azon fáradozik, hogy a férje minél jobban betölthesse az Istentől neki rendelt férji szerepét, azt tudni illik, hogy Krisztus képmású legyen, úgy a férje, ahogy az egy test házasságuk is?

Mikor tehát mennyei Atyánknak szólítjuk Istent az imáinkban és könyörgéseinkben, akkor ezt annak tudatában kell tennünk, *„hogyminden férfinak feje a Krisztus; az asszonynak feje pedig a férfiú; a Krisztusnak feje pedig az Isten” (1Kor 11:3)*, vagyis mindnyájan a Krisztus fősege alá rendeltettünk! Miért?

Legyünk az Isten családja!

Legyünk Istennek engedelmeskedő gyermekek és ugyanakkor olyan atyák, akik mindenki számára Istenre nyitott ablakok, legyen a testvér, feleség, fiú vagy leánygyermek, rokon, vagy idegen. Ami pedig a Krisztus fősege alá rendelt asszonyt illeti, Péter apostol ragadja meg a lényegét, amikor így tanít:

„Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket; Akik hajdan nem nép [voltatok], most pedig Isten népe [vagytok]; akik nem kegyelmezettek [voltatok], most pedig kegyelmezettek [vagytok]. 1Pét 2:9 - 10.

Szeretteim, kérlek titeket, hogy (...) mindenkit tiszteljétek, az atyafiúságot szeressétek; az Istent féljétek; a királyt tiszteljétek!” 1Pét 2:17.

„Hasonlóképpen az asszonyok engedelmeskedjenek az ő férjüknek, hogy ha némelyek nem engedelmeskednének is az igének, feleségük magaviselete által ige nélkül is megnyeressenek; Szemlélvén a ti félelemben való feddhetetlen életeteket. Akiknek ékessége ne legyen külső, hajuknak fonogatásából és aranyak felrakásából vagy öltözékek felvevéséből való; Hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt. Mert így ékesítették magukat hajdan ama szent asszonyok is, akik Istenben reménykedtek, engedelmeskedvén az ő férjüknek. Miként Sára engedelmeskedett Ábrahámnak, urának nevezvén őt, akinek gyermekei lettetek, ha jót cselekesztek, és semmi félelemtől nem rettegtek.” 1Pét 3:1-6.

„A férfiak hasonlóképpen, együtt lakjanak értelmes módon [feleségükkel], az asszonyi nemnek, mint gyöngébb edénynek, tisztességet tévén, mint akik örökös társaik az élet kegyelmében; hogy a ti imádságaitok meg ne hiúsuljanak.” 1Pét 3:7.

Kedves asszony testvérem, Krisztus dicsőségének örököse, akarj a Krisztusban kapott szeretet minden félelmet elűző bátorságával a férjedért és gyermekeidért imában, engedelmességben, szent és feddhetetlen élettel megküzdő, Sárahoz hasonló fejedelemasszony lenni, mert csak általad lesz Ábrám [אַבְרָם ('aḇrām) = 'felmagasztalt, vagy magasztos atya' (1Móz 11:26)] Ábrahám [אַבְרָהָם ('aḇrāhām) = 'sokaság atyja' (1Móz 17: 5)]! Isten gondolata, nem az egyszemélyes siker és dicsőség, felmagasztalás és magasztosság, hanem az ezer nemzedékig³

³ De irgalmasságot cselekszem ezerízígiel azokkal, akik engem szeretnek, és az én parancsolataimat megtartják. 2Móz 20:6, 5Móz 5:10.

is áldott megsokasodott család, az Isten nemzettsége, a Krisztust és természetén az egymást szertő nép! Ámen.

Szenteltessék meg a te Neved!

Áldás: „Ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene: Újra e szókat mondják majd a Júda földén és az ő városaiban, mikor visszahozom az ő foglyaikat: Áldjon meg téged az Úr, oh igazságnak háza, oh szent hegy!” Jer 31:23.

Szenteltessék meg a Te Neved (...) mint a mennyben úgy a földön is!

„És monda: Ne jöjj ide közel, oldd le a te saruidat lábaidról; mert a hely, amelyen állasz, szent föld!” 2Móz 3:5.

„És monda az Úr seregének fejedelme Józsuénak: Oldd le a te saruidat lábaidról, mert szent a hely, amelyen állasz. És úgy cselekedék Józsué!” Józs 5:15.

Ne fertőztessétek meg magatokat és meg ne szentségtelenítsd a te Istenednek nevét!

Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: Szólj Izrael fiaihoz, és mondd nekik: Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. Ne cselekedjetez úgy, amint Egyiptom földén cselekesztek, ahol laktatok; úgy se cselekedjetez, amint Kanaán földén cselekesztek, ahová beviszlek titeket; se azoknak rendtartásai szerint ne járjatok. Az én végzéseim szerint cselekedjetez, és az én rendeleteimet tartsátok meg, azok szerint járván. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. Tartsátok meg azért az én rendeleteimet és az én végzéseimet, amelyeket ha megcselekszik az ember, él azok által.

Én vagyok az Úr. Senki se közelgessen valamely vér szerint való rokonához, hogy felfedje annak szemérmét. Én vagyok az Úr. A te atyádnak szemérmét és a te anyádnak szemérmét fel ne fedd; a te anyád ő, fel ne fedd az ő szemérmét. A te atyád feleségének szemérmét fel ne fedd, a te atyádnak szemérme az. A te atyád leányának, vagy a te anyád leányának, a te leánytestvérednek szemérmét, akár otthon született, akár kívül született legyen; fel ne fedd szemérmüket. A te fiad leányának szemérmét, vagy a te leányod leányát, ezeknek szemérmét fel ne fedd, mert a te szemérmeid azok. A te atyád felesége leányának szemérmét, aki a te atyádnak magzatja, leánytestvéred ő, fel ne fedd ennek szemérmét. A te atyád leánytestvérednek szemérmét fel ne fedd, a te atyádnak vér szerint való rokona ő. A te anyád leánytestvérednek szemérmét fel ne fedd, mert a te anyádnak vér szerint való rokona ő. A te atyád fiútestvérednek szemérmét fel ne fedd, annak feleségéhez ne közelgess, nagynénéd ő. A te menyednek szemérmét fel ne fedd; a te fiadnak felesége ő: ne fedd fel az ő szemérmét. A te fiútestvéred feleségének szemérmét fel ne fedd; a te fiútestvérednek szemérme az.

Valamely asszonynak és az ő leányának szemérmét fel ne fedd; az ő fiának leányát, vagy leányának leányát el ne vedd, hogy annak szemérmét felfedjed; mert vér szerint való rokonok ők; fajtalankodás ez. De feleségül se végy senkit az ő leánytestvére mellé, hogy ellenkezés ne legyen, ha felfeded ő mellette amannak szemérmét az ő életében.

Asszonyhoz ne közelgess, az ő havi tisztátalansága alatt, hogy felfedjed az ő szemérmét. És a te felebarátodnak feleségéhez se add magad közöszülésre, hogy azzal magadat megfertőztessed. A te magzatodból ne adj, hogy oda áldozzák a Moloknak, és meg ne szentségtelenítsd a te Istenednek nevét. Én vagyok az Úr.

Férfiúval ne hálj úgy, amint asszonnyal hálnak: utálatosság az. És semmiféle barommal se közöszülj, hogy azzal magadat megfertőztessed, és asszony se álljon meg barom előtt, hogy meghágja őt; fertelmesség az. Egyikkel se fertőztessétek meg magatokat ezek közül; mert

mindezekkel ama pogányok fertőztették meg magukat, kiket én kiűzök ti előletek. 3Móz 18:1-24.

„Szólj Izrael fiainak egész gyülekezetéhez, és mondd nekik: Szentek legyetek, mert én az Úr, a ti Istenetek szent vagyok.” 3Móz 19:2.

„Szenteljétek meg azért magatokat, és szentek legyetek, mert én, az Úr, vagyok a ti Istenetek!” 3Móz 20:7.

„És legyetek nekem szentek, mert én, az Úr, szent vagyok, aki kiválasztottalak titeket a népek közül, hogy enyéim legyetek!” 3Móz 20:26.

„A ti áldozástok napján és a következőn egyétek meg; ami pedig harmadnapra marad, égessétek meg tűzben. Ha pedig harmadnapra eszik valaki abból, utálatos az, nem lehet kedves. És aki eszi azt, viselje az ő álnokságának terhét; mivelhogy megfertőztette az Úrnak szentségét, irtassék ki az ilyen ember az ő népe közül.” 3Móz 19:6-8.

„Én is kiontom haragomat az ilyen emberre, és kiirtom azt az ő népe közül, mivelhogy adott az ő magzatából a Moloknak, hogy megfertőztesse az én szentségemet, és megszenteltelenséget az én szent nevemet.” 3Móz 20:3.

Az ároni papi rend fiai (3Móz 21:1) bárki, „mint fő-ember ne fertőztesse meg magát az ő népe között, hogy szentségtelenné ne legyen!” 3Móz 21:4.

„Szentek legyenek Istenüknek, és az ő Istenüknek nevét meg ne szentségtelenítsék, mert az Úrnak tűzáldozatait, Istenüknek kenyerét ők áldozzák; azért szentek legyenek. Parázna és megszeplősített asszonyt el ne vegyenek, se olyan asszonyt, aki elűzetett az ő férjétől, el ne vegyenek; mert a [pap] az ő Istenének van szentelve. Te is szentnek tartsd őt, mert Istenednek kenyerét ő áldozza: szent legyen azért előtted, mert szent vagyok én, az Úr, a ti megszentelőtök.” 3Móz 21:6-8.

„De az Izrael fiai hűtlenül bántak vala a teljesen [Istennek] szentelt dolgokkal, mert elvön a teljesen [Istennek] szentelt dolgokból Ákán, Kárminak fia (ki a Zabdi fia, ki a Zéra fia a Júda nemzetségéből); felgerjede azért az Úrnak haragja Izrael fiai ellen.” Józs 7:1.

„Vétkezett Izrael, és átlahágták szövetségemet is, amelyet rendeltem nekik, mert elvettek a teljesen [nekem] szentelt dolgokból is, és loptak is és hazudtak is, és edényeik közé is dugdostak.” Józs 7:11.

„Ezért nem bírtak megállni Izrael fiai az ő ellenségeik előtt, hátat fordítottak ellenségeiknek, mert átkozottakká lettek. Nem leszek többé veletek, ha ki nem vesztitek magatok közül azt a [nekem] szentelt dolgot. Kelj fel, és tisztítsd meg a népet, és mondd: Tisztítsátok meg magatokat holnapra, mert ezt mondá az Úr, Izraelnek Istene: [Istennek] szentelt dolog van közötted, Izrael! Nem állhatsz meg a te ellenségeid előtt, míg el nem távolítjátok közületek az [Istennek] szentelt dolgot!” Józs 7:12-13.

„És lészen, hogy aki az [Istennek] szentelt dologban bűnösnek találatik, tűzzel égettessék meg, ő és mindene, amije van, mivelhogy megszegte az Úrnak szövetségét, és mivel alávaló dolgot cselekedett Izraelben.” Józs 7:15.

Megszentelni Isten nevét azt jelenti, hogy annak engedelmeskedünk, Aki megtartott minket és hívott szent hívással, nem a mi cselekedeteink szerint, hanem az ő saját végezése és kegyelme szerint, mely adatott nekünk Krisztus Jézusban örök időknél előtte (...). 2Tim 1:9.

Megszentelni Isten nevét azt jelenti, hogy szent atyafiaként, a mennyei elhívásnak részeseiként, figyelünk, a mi vallásunknak apostolára és főpapjára, Krisztus Jézusra, Aki hű ahhoz, aki őt rendelte (...). Zsid 3:1-2.

Megszentelni Isten nevét azt jelenti, hogy a Lélek szentelésében és az igazság hitében járunk.

Mi pedig mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek ti értetek atyámfiai, akiket szeret az Úr, hogy kezdettől fogva kiválasztott titeket Isten az üdvösségre, a Lélek szentelésében és az igazság hitében. 2Thess 2:13.

Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, Amely arra tanít minket, hogy megtagadván a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon: Várván ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenését; Aki önmagát adta mi értünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítson önmagának kiváltképpen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt. Tit 2:11-14.

Megszentelni Isten nevét azt jelenti, hogy Isten megszentelt benünket azzal az akarattal, amiről így szólt a próféta által: „Íme itt vagyok, hogy cselekedjem a te akaratomat, „amely akarattal szenteltettünk meg egyszer s mindenkorra, a Jézus Krisztus testének megáldozása által.” Zsid 10:9-10.

Megszentelni Isten nevét azt jelenti, hogy a Krisztus által megszentelt úton járunk, mert bizodalmunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által, azon az úton, amelyet ő szentelt nekünk új és élő [út] gyanánt, a kárpit, azaz az ő teste által (...) Zsid 10:19-20.

Megszentelni Isten nevét azt jelenti, hogy a lelkek Atyja fegyelmezésének is engedelmeskedve részesülünk a szentségéből. Zsid 12:10.

Megszentelni Isten nevét azt jelenti, hogy mindenki irányában a békességet és a szentséget követem!

Megszentelni Isten nevét azt jelenti, hogy megdicsőíti Isten önmagát az Ő szentjeiben.

„Amikor eljő majd, hogy megdicsőíttessék az ő szentjeiben, és csodáltassék mindazokban, akik hisznek (mivelhogy a mi tanúbizonyságunknak hitele volt ti nálatok) ama napon.” 2Thess 1:10
Kövessétek mindenki irányában a békességet és a szentséget, amely nélkül senki sem látja meg az Urat: Vigyázván arra, hogy az Isten kegyelmétől senki el ne szakadjon; nehogy a keserűségnek bármely gyökere, fölnevekedvén, megzavarjon, és ez által sokan megfertőztetessenek. Zsid 12:14-15.

„Hanem amiképpen szent az, aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek teljes életetekben; Mert meg van írva: Szentek legyetek, mert én szent vagyok. És ha Atyának hívjátok őt, aki személyválogatás nélkül ítél, kinek-kinek cselekedete szerint, félelemmel töltsétek a ti jövevénységtek idejét: Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből; Hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányn, a Krisztusén: Aki eleve el volt ugyan rendelve, a világ megalapítása előtt, megjelent pedig az idők végén ti értetek, Akik ő általa hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halálból és dicsőséget adott neki; hogy a ti hitetek reménység is legyen Istenben. Lelketeket az igazság iránt való engedelmességben képmutatás nélkül való atyafiúi szeretetre tisztítván meg a Lélek által, egymást tiszta szívből buzgón szeressétek; Mint akik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek ígéje által, amely él és megmarad örökké. **1Pét 1:15-23.**

A reménységről, szelidséggel és félelemmel gyakorolt hitvallás az Isten megszentelése, de előfeltétele, hogy Isten is megszentelje a szívünket!

Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket (...) 1Pét 2:9.

Az Úr Istent pedig szenteljétek meg a ti szívetekben. Mindig készek [legyetek] megfelelni mindenkinek, aki számot kér tőletek a bennetek levő reménységről, szelidséggel és félelemmel:

Jó lelkiismeretetek lévén; hogy amiben rágalmaznak titeket, mint gonosztevőket, megszégyenüljenek, akik gyalázzák a ti Krisztusban való jó élteteket. 1Pét 3:15-16.

Közeledjete az Istenhez, és közeledni fog hozzátok. Tisztítsátok meg kezeiteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg szíveiteket ti kétszívűek. Jak 4:8.

Szentség, mint oltalom és védelem a nagy bomlasztás és általános felbomlás ellen

Az Úr napja pedig úgy jó majd el, mint éjjeli tolvaj, amikor az egek ropogva elmúlnak, az elemek pedig megégve felbomlanak, és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnék. Mivelhogy azért mindezek felbomlanak, milyeneknek kell lennetek nektek szent életben és kegyességben, Akik várjátok és sóvárogjátok az Isten napjának eljövetelét, amelyért az egek tűzbe borulva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak! De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyekben igazság lakozik. Annak okáért szerettem, ezeket várva, igyekezzetek, hogy szeplő nélkül és hiba nélkül valóknak találjon titeket békességben. 2Pét 3:10-14.

A Szent az Ő szentségéből részesít, azaz test szentté!

És nektek kenetek van a Szenttől, és mindent tudtok. 1Ján 2:20

A szenteknek adatot hitért tusakodnunk kell!

Szerettem, mivelhogy minden igyekezettel azon vagyok, hogy írjak nektek a közös üdvösség felől, kénytelen voltam, hogy intőleg írjak nektek, hogy tusakodjatok a hitért, amely egyszer a szenteknek adatott. Júd 1:3.

Szent és az Isten nevét megszenteli az, aki békességes tűréssel kitart, megtartja az Isten parancsolatait és a Jézus hitét és nem veszi fel a fenevad jelét és bélyegét! Jel 14:12.

És hallám, hogy a vizek angyala ezt mondja vala: Igaz vagy Uram, aki vagy és aki valál, te Szent, hogy ezeket ítélte (...). Jel 16:5.

És énekelik vala Mózesnek az Isten szolgájának énekét, és a Báránynak énekét, ezt mondván: Nagyok és csodálatosak a te dolgaid, mindenható Úr Isten; igazságosak és igazak a te utaid, óh szentek Királya! Ki ne félne téged, Uram! és [ki] ne dicsőítené a te nevedet? mert csak egyedül vagy szent. Mert eljönnek mind a pogányok és lehajolnak előtted; mert a te ítéleteid nyilvánvalókká lettek. Jel 15:3-4.

És adatott annak, hogy felöltözzék tiszta és ragyogó fehér gyolcsba; mert a fehér gyolcs a szenteknek igazságos cselekedetei. Jel 19:8.

Boldog és szent, akinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második halálnak; hanem lesznek az Istennek és a Krisztusnak papjai, és uralkodnak ő vele ezer esztendeig. Jel 20:6

Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és aki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; és aki igaz, legyen igaz ezután is; és aki szent, szenteltessék meg ezután is. Jel 22:11.

Áldás: Maga pedig a békességnek Istene szenteljen meg titeket mindenestől; és a ti egész valótok, mind lelketek, mind testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére. 1Thess 5:23.

Mert ez az Isten akarata, a ti szentté lételetek, hogy magatokat a paráznaságtól megtartóztassátok; Hogy mindenitek szentségben és tisztességben tudja bírni a maga edényét, Nem kívánság gerjedelmével, mint a pogányok, akik nem ismerik az Istent; Hogy senki túl ne lépjen és meg ne károsítsa valamely dologban az ő atyjafiát: mert bosszút áll az Úr mindezekért, amint előbb is mondtuk nektek és bizonyosságot tettünk. Mert nem tisztátalanságra, hanem szentségre hívott el minket az Isten. Aki azért megveti [ezeket], nem embert vet meg, hanem az Istent, aki Szent Lelkét is közlé velünk. 1Thess 4:3-8.

Jöjjön el a te országod (...), amiképpen a mennyben úgy a földön is I.

Bibliaolvasás: Máté 6: 25-34.

Alapige: Mt 6: 10.

Az Úri ima hét kérésből álló kéreessorozatát láttuk, hogy az Isten neve megszentelésének kérése nyitja meg, viszont ez a kérés „mindig össze van kötve az Ő uralmával (országglásával), uralmának pedig legfőbb része abban áll, hogy teljesüljön akarata.”⁴ Ezért az „amiképpen a mennyekben úgy a földön is” pontosítás nemcsak az Isten akarata és az Ő országa megvalósulására vonatkozik, hanem az első három kérésre együtt, azaz nevének megszentelésére, krisztusi, azaz messiási és örök uralma eljövételére és szent akarata teljes megvalósulására is! Az Úri imával tehát amikor Isten szent színe előtt első és legfőbb kérésként azt kérjük, hogy „szenteltessék meg a te neved”, akkor gondolatban nekünk mindig oda kell tennünk a következő két kérést is, hogy tudni illik jöjjön el a te országod és legyen meg a te akaratod, amiképpen a mennyekben úgy a földön is, vagyis jöjjön el uralma a teremtett mindenség minden részében, mely uralom alól semmi és senki ki nem vonhatja magát.

Ez testvéreim már nemcsak könyörgés, hanem azon túl valami elképesztő, minden sátáni hazugságot és utópiát leleplezve megszégyenítő és a teljes, - kezdettől a végig tartó - történelmi időt áthasító győzelmes hitvallás is, amellyel az életünket kockáztatva teszünk vallást az Isten győzelmes üdvtervéről, aminek egy másik kifejezése a teremtés és újjá teremtés keretébe foglalt váltság. Győzelmes hitvallás tehát arról, hogy Isten a férfivá és nővé teremtett embert nemcsak megteremtette, de Fiában megváltva újjá is teremtette. Bizonyágtétel arról, hogy emberként ebben a megváltott állapotban készülünk Isten teljességünket elhozó ígéretének beteljesülésére. Ezért mindjárt az elején látnunk kell, hogy amennyibe Krisztus Urunk maga nem tenné gondolkodásunk, a diszkurzusaink és a legbensőségesebb imádságunk központi témájává az Isten országát, akkor ember talán soha nem énekelné meg az ő új, mennyei identitását és teremtő Istenéhez való tartozását, az elronthatatlan, romolthatatlan és elmúlthatatlan ország utáni olthatatlan vágyát és elpusztíthatatlan sóvárgását, mert senkinek semmilyen emlékezete, tudása és ismerete nem volna az Isten mennyei és szent városáról, amelyben az Isten akar az emberrel együtt lakni. Nem ember tehát, hanem az Isten akarata annak háznak, templomnak és városnak a megvalósulása, amely minden nép számára az imádás helye!⁵ Az Úri ima második kérése tehát éppen ennek az isteni szent és örök akaratnak, mint örök életet gyümölcsöző mának (Máté 13:19; Márk 4:14) az ember szívében való elvetése, melyben konkrétan azt kérjük, hogy Isten, aki mennyei Atyánk, vesse el bennünk mennyeknek országa örök életet termő magját és tegyen bennünket eme nagy dicsőségnek örök és jó (Mt 13: 8; 23 és Mk 4: 20) szántóföldjévé! (Vö.: Máté 13:3-23!)

Az Isten országa szó legegyszerűbb jelentése az országglás, azaz királyi és teljhatalommal történő uralkodás. Olyan tökéletes, boldog impérium, ahol akadálytalanul érvényesül Isten szeretete, jósága, békessége, öröme, szentsége, tetszése, akarata, tehát mindez együtt az ő szent igazságos uralmának territórium, birodalma.

Nyilvánvaló titok, hogy ami az emberi világot illeti, Isten ezt az uralmát egyszülött Fia által akarja érvényesíteni, ami azt jelenti, hogy minden hatalmasság, legyen az mennyei, földi, vagy föld alatti, a Krisztus trónjának zsámolya. A legősibb kinyilatkoztatásból azonban azt is tudjuk,

⁴ Kálvin János: Evangéliumi harmónia I. Kiadja Dávid Gyula ref. lelkész, theol. m. tanár. Grafika Könyvnyomda, Kolozsvár 1939. oldal 213.

⁵ „Nincs-e megírva: Az én házam imádság háza lesz minden nép számára”? Mk 11: 17.

hogy a „Föld”-nek nevezett világban valamikor az idő kezdetén egy nagy mennyet és földet megrázó kozmikus lázadás történt az Isten uralkodói, akarata és igénye ellen, minek következtében az Isten képére és hasonlatosságára teremtett első ember elszakadt eme eredeti istenarcúságától és megszűnt a tökéletes teremtés általi isteni természet örökösének lenni. Azóta általa nem az Isten atyai arca tükröződik bele ebbe a világba, hanem valamely elbukott angyali hatalmasságnak eltorzult arca.

A Bibliából tudomásunk van egy hatalmas isteni tervről a tőle elszakadt Föld üdvözítésére vonatkozóan. Az Úri ima „Jöjjön el a te országod (...), amiképpen a mennyben úgy a földön is” kérése a legnagyobb koncepciójú kérés, mert Istennek hatalmas terve van ezzel a világgal és benne nekünk Jézussal szédületes távlataink vannak. Így ezzel a kéréssel azt is kérjük, hogy Isten zökkentsen ki bennünket a magunk körül forgó kicsinyes életünkből, önző gondolatainkból és Szentlelkével kapcsoljon be a mennyet és a földet átható saját koncepciójába, és így legyünk az Ő dicsőségének szolgálatába (Sándor, Joó 2006, 97).

Isten a mi elveszett világunkat nemcsak vissza akarja hódítani, de eme visszahódító nagy művében, mint új teremtésben felettébb meg akarja dicsőíteni mindenható, igazságos és szent Isten voltának atyai lényegét, az Ő szabadító üdvözítő szeretetét. Ennek az üdvözítésnek örökkévaló trónja a mennyekben törtlenül oly módon áll, hogy minden ennek dicsőségét szolgálja. Így érkezünk el az Úri ima eme második nagy kéréséhez, melyben éppen azt mondjuk el, hogy a dicsőségnek ez az uralma ne csak a mennyekben érvényesüljön, hanem végre jöjjön el hozzánk, ide a Földre is, a mennyei trón minden ereje és hatalma terjedjen ki reánk is!

A „reánk” alatt nem rajtunk kívül lévő világot értjük, hogy úgymond milyen jó lenne, ha már leszálna a menny a földre és eltűnnének róla rettegett ellenségeink, minden hitetlen és gonosz ember, erő és uralom, csak hogy Urunk Jézus éppen ezt a kívánságunkat teszi a legutolsó helyre. Kálvin szerint a Földön az Isten Fia Jézus Krisztusnak eme mindenre kiható messiási uralkodásának velünk és bennünk kell kezdődnie és történnie! „Tehát bennem! Azaz itt nem arról van szó, hogy változzék meg végre ez a világ, tűnjék el belőle minden rossz, de én maradjak olyan (jó) amilyen voltam (...)”⁶, vagy éppen vagyok.

Mivel tehát Krisztus uralma bennünk és felettünk nem a természetünk része, sőt ellene van megromlott természetünknek, „vegyük tudomásul, hogy itt a legnagyobb dologról van szó, arról, hogy a magunk teljes keresztyén életéért könyörögjünk!”⁷ Természetünk jelen romlottsága ugyanis, azaz minden indulatunk megannyi katonája a sátánnal együtt, Isten igazságával szállnak szembe, és így az Ő uralma kiteljesedését gátolják. Ebből egyenesen következik, hogy Isten országának kezdete bennünk az ó ember pusztulása és önmagunk megtagadása, hogy így más és új életre újuljunk meg (János, Kálvin 1939, 215). Ezzel a kérésünkkel mindenekelőtt tehát azt óhajtuk, hogy valamennyi akadály elhárítása után hajtson az Isten a maga uralma alá, s vezessen szüntelenül a mennyei élet meggondolására és engedelmes cselekvésére. Ebben az imádságban azért esedezünk és azért kiáltunk, hogy ne álljunk meg ott, hogy felbuzdulunk az Isten kegyelmét és a Krisztus érdeméért felkínált üdvösséget befogadó hitre, hanem könyörögve tovább lépünk az Isten tökéletes uralma alá való teljes önátadásunkba! (Vö.: Sándor, Joó 2006, 96)

Mindenható Atyánk velünk kapcsolatos gondolta és Krisztus bennünk való Uralma elsősorban az Ige prédikálása és Szentlélek Igével együttműködő titkos ereje által hatol a szívünk mélyére. Azt kérjük tehát, hogy Isten az evangélium prédikálása által, mind az Igével, mint a

⁶ Joó Sándor: Jöjjön el a Te országod! In: Hegyi Beszéd Joó Sándor igehirdetései 1963-1965 és 1968-1969 között. Kiadó: Ajtony Atrúr, Royal Press Hungary Kft. Budapest 2006. oldal 95.

⁷ Joó Sándor: Jöjjön el a Te országod! In: Hegyi Beszéd Joó Sándor igehirdetései 1963-1965 és 1968-1969 között. Kiadó: Ajtony Atrúr, Royal Press Hungary Kft. Budapest 2006. oldal 96.

Szentlélekkel úgy nyilatkoztassa ki az Ő hatalmát, hogy ennek önként vessem magam alá, de nemcsak én, hanem az egész világ is. (János, Kálvin 1939, 214). Szóljon tehát az Isten evangéliuma olyan erővel és hatalommal, hogy az bennünket újjá teremtve szüljön újakká, örök szentségre és Istennek való engedelmességre.

Tudjuk, hogy nemcsak eredendő természetünk, hanem e mostani világunk rendje is, lényegét tekintve nem rend, hanem zavar [θορυβέω (thorübeó)] és a nagy szédobáló (διάβολος = diábolosz) okozta rendetlenség [ἀτάκτως (ataktósz); ἀταξία (átakxía)], mely állandó ellenséges állapotban van az Isten országának rendjével, ezért ezzel a második kéréssel azt is kérjük, hogy tanítson Isten a Krisztus fennhatósága alatt szabad lelkiismerettel harcolni az ördög ellen és a világ minden igazságtalansága, és hamissága ellen, hogy így Urunk felszámoljon minden igazságtalanságot, hogy végre az Isten országa a maga teljességében ne csak felragyogjon de el is jöjjön; bennünk pedig mindenképpen.

Tudjuk azonban azt is, hogy „Isten (...) más módon is uralkodik, mikor legyőzi ellenségeit, s fejükkel a sátánnal együtt akarata ellenére is hatalma alá hajtja őket, míglen mindannyian az Ő lábának zsámolyává nem lesznek.”⁸ Tehát benne van ebben a kérdésben az is, hogy Isten országának az egész földi életet megsemmisítő, megtisztító (és újjá teremtő) erői hassák át ezt a világot, de mindig úgy, hogy Uram mutassa meg, hogy mi az én helyem és feladatom ebben (...). (Sándor, Joó 2006, 96-97).

Itt jegyzem meg, hogy az evangéliumok úgy végződnek, hogy a feltámadott Messiás kijelenti:

- „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjetek el azért, és tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében. Mindannak megtartására tanítsátok őket, amit én parancsoltam nektek. Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig!” Mt 28: 18-20.

Ezt hallva azt gondoljuk, hogy a Hegyi beszédben tanított Úri ima meghallgattatott és beteljesedett. Mivel Mindenható Urunk ígését nem vonhatjuk kétségbe és mivel ez a beteljesült királyság az, ami a legkevésbé látszik ezen a világon, meg kell kérdezzük, hogy miképpen teljesedett be ez a teremtett világ egésze által oly annyira vágyott, epekedve sóvárgott, de kizárólag csak az Isten Fia Krisztus és a Szentlélek által imádsággá formált kérése?

Éppen ez a dolog az, amiben a legnagyobb ellenmondásban vagyunk Istenünk és Atyánk igazságával, „mert tudjuk, hogy az egész teremtett világ egyetemben fohászkodik és nyög mind idáig és nemcsak [ez] pedig, hanem maguk a Lélek zsengejének birtokosai, mi magunk is fohászkodunk magunkban, várván a fiúságot, a mi testünknek megváltását.” Róm 8:22-23.

Miként értsük akkor Urunk Jézus Krisztus mindenható uralmát, királyságát, országglását, mely egyfelől megvalósult, de benne mi mégis nyögve fohászkodunk, hogy érkezzen már el hozzánk az Isten országa és a teljes fiúság, vagyis a Krisztus visszajövetelével megtörténő feltámadás?

Pál apostol tisztán és világosan tanít a mi Urunk Jézus Krisztus töretlenül, feltartóztathatatlanul kibontakozó valóságos mennyei és földre is eljövő soha véget nem érő uralmáról. Attól a pillanattól, hogy Urunk Jézus testet öltött, az Ő istenfiúi és messiási uralmának előre megmondott kibontakozása töretlen, ami azt jelenti, hogy Isten minden ellenségét a Fiú, illetve a Messiás Jézus lábai alá veti. Nincs tehát olyan mennyei, levegőégi, földi, föld alatti, e világi, szellemi és emberi hatalmasság, ami felett Jézus Krisztus ne gyakorolhatná a neki adatott teljhatalmát (Mt 28: 18). Ez a dicsőséges és mindenekfelett való győzelem azonban az apostoli tanítás szerint fokozatokban, kezdettől fogva a Bárány forgatókönyvében rögzített

⁸ Kálvin János: Evangéliumi harmónia I. Kiadja Dávid Gyula ref. lelkész, theol. m. tanár. Grafika Könyvnyomda, Kolozsvár 1939. oldal 215.

meghatározott szakaszokban jut el a véggel bezáruló teljességéig! (Vö.: Jelenések 5: 1-14) Ámen.

Legyen meg a Te akaratod

Alapige: Legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben úgy a földön is Máté 6:10.

Urunk, aki a mennyekből jött közénk és az Úri imát nekünk ajándékozta, jól tudta, hogy a mennyekbe az Isten akarata állandó és töretlen folyamat, viszont a földön, azon belül pedig a saját testemben ez egyáltalán nincs így, amint az írva is van, hogy „(...) tudom, hogy nem lakik én bennem, azaz a testemben jó; mert az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom.” Róm 7:18 Az akarás, amiről az apostol beszél nem más, mint az Isten akaratának akarása! „Isten akarata ugyanis mindig össze van kötve az ő nevének megszentelésével és uralmával, uralmának pedig legfőbb része abban áll, hogy teljesüljön akarata.”⁹ „A mennyben tökéletes engedelmesség van Isten iránt, tökéletes egyakaratuság az Atyával, ahol (pedig) valaki Istennek engedelmes életet él, ott egy darab menny van a földön”¹⁰ is, mennyei atmoszférával telítődik meg körülötte a föld, s számunkra épp ilyen a Krisztus jelenléte!

Mennyei Atyánk már a világ teremtés előtt azt akarta, hogy szent Neve által az ő népe közt lakjon¹¹ a földön, az Úri imában pedig éppen ennek az akaratnak az érvényesülését kérjük Istenünktől és Atyánktól, azt tudni illik, hogy mi magunk is akarjuk az Isten akaratát, akarjuk azt, hogy akarata a sajátunk legyen, de nem ám csak az akarás szintjéig, hanem annak teljes beteljesüléséig, vagyis a jó véghezviteléig! Róm 7:18 „Ezzel a kéréssel mintegy összehangolódnak az örök isteni akarat, mint amikor a hegedű és a zongorát hangolják össze egymással. Ezzel a kéréssel mintegy ajtót nyitunk a lelkünk legbensőbb mélyéig, hogy az Ő lelke erői áramoljanak be oda, és töltsenek be egészen.”¹² Tehát nemcsak össze hangolódnak, hanem össze is kapcsolódnak, valahogy ahhoz hasonlóan, mint amikor a wifire csatlakozunk.

Az elmúlt két alkalommal arról hallottunk tanítást, hogy Isten nevének megszentelése, uralma és akarta a földön Urunk Jézus Krisztus által jut teljességre, ami azt is jelenti, hogy Isten a Bárány Jézus által átvett és hét pecsétet lepecsételt könyvben (Jelenése 5: 1 és 5) írtak szerint teljesíti az Isten öröktől fogva bölcs tervét és akaratát. A Báránynak ez a könyve nemcsak azt tartalmazza, hogy a teremtésben minden, ami lett a Fiú Isten által lett, hanem azt is, hogy Isten ezt a teremtettest mindenséget a Fia által országolja, vagyis tartja fenn, gondviseli és kormányozza; kezdettől a végig, sőt az új teremtés eljöveteleig, illetve leleplezéséig.

Ez az Isten kinyilatkoztatott akarata, amely számunkra Krisztusban megismerhető, ugyanakkor e megismerhető akaraton belül Isten elrejtette a maga rejtett, számunkra hozzáférhetetlen akaratát is, amiből legfeljebb csak úgy részesülünk, hogy erőt veszünk a Szentlélek által, hogy maga az Úr Isten vezessen át rajta keresztül és pedig személyesen! Az Úri imában tehát, amikor azt mondjuk, hogy „legyen meg a Te akaratod”, akkor azt kérjük, hogy mindaz, ami a Báránynak átadott könyvbe bele van írva, maradéktalanul legyen meg, történjen meg,

⁹ Vö.: Kálvin János: Evangéliumi harmónia I. Kiadja Dávid Gyula ref. lelkész, theol. m. tanár. Grafika Könyvnyomda, Kolozsvár 1939. oldal 213.

¹⁰ Joó Sándor: Legyen meg a te akaratod! In: Hegyi Beszéd Joó Sándor igehirdetései 1963-1965 és 1968-1969 között. Kiadó: Ajtony Artúr, Royal Press Hungary Kft. Budapest 2006. oldal 106-107.

¹¹ És egyed az Úrnak, a te Istenednek színe előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt, hogy ott lakozzék az ő neve (...). 5Móz 12:5; 14:23; 16:11; „És hallék nagy szózatot, amely ezt mondja vala az égből: Íme az Isten sátora az emberekkel van, és velük lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velük, az ő Istenük.” Jel 21:3.

¹² Joó Sándor: Legyen meg a te akaratod! In: Hegyi Beszéd Joó Sándor igehirdetései 1963-1965 és 1968-1969 között. Kiadó: Ajtony Artúr, Royal Press Hungary Kft. Budapest 2006. oldal 106.

bontakozzon ki, valósuljon meg, akár rosszul érint bennünket, akár jól, mert hiszen legvégül minden értelmünket felülmúlóan jól érint! Ebben a kérésünkben viszont azt is kérjük, hogy maradéktalanul teljesüljön a számunkra rejtve maradó Isten akarata is, így mindkettőre, azaz Isten teljes akaratára igent és áment mondunk!

Nagyon fontos, hogy ezt mindnyájan tisztán, világosan és jól értsük ezért vegyük példának a Tízparancsolatot. Teljesen nyilvánvaló, hogy benne, mint Isten kinyilatkoztatott Igéjében az Isten akarata nyilvánul meg. Az Úri imában kérvén kérjük, hogy mennyei Atyánknak ebben a tíz kérdésben megfogalmazott szent akarata maradéktalanul érvényesüljön, és pedig bennünk, velünk és általunk. Urunknak és Istenünknek ezeken kívül azonban még sok más Igéje és parancsa van, amiben akarata érvényesül, mi pedig gyermeki bizalommal azt kérjük, hogy azok is maradéktalanul teljesüljenek bennünk, velünk és általunk, vagyis magunkra imádkozzuk Mennyei Atyánknak minden velünk kapcsolatos kinyilatkoztatott és azon belül elrejtett teljes akaratát. Most pedig őszintén nézzünk bele ebbe a tükörbe és tegyük fel a legegyszerűbb kérdésünket! Ez a kérdés így szól:

- Mennyire gondolom én komolyan az Isten trónusa elé vinni ezt a kérésemet, hogy „legyen meg a Te akaratod”? Mennyire vagyok elszánt abban, hogy magamra imádkozzam az Isten teljes és szent akaratát? Akarom-e az Isten teljes akaratát? Úgy akarom-e az Ő akaratát, ahogyan Ő akarja?

Legyünk egészen őszinték és valljuk be, hogyha csak ezt a példát vesszük alapul és Isten előtt csendben olvassuk az Úr tíz igéjét, akkor tudván tudjuk magunkban, hogy ég és föld távolság van köztem és Isten között, csupán e tíz Ige akarása és megtartása között is. Az én tényszerű, kézzel fogható valós engedelmességem és a neki tetsző engedelmesség között!

Tudjuk tehát, hogy az Ige, és most értsük alatta a teljes Szentírást, az bizony minden betűjében írásjelében, vesszőjében és pontocskájában az Isten szent akarata; akarom-e tehát megismerni azt, és maradéktalanul magamra imádkozni azt? Vágyódom-e betelni az Isten életet teremtő Igéjének az ismeretével és akarni az Isten akaratát az Ő tetszése szerint? Mert az Úri imában pontosan ezt kérjük!

Jézus tanítványi és keresztyén életünk lényege tehát nem az, hogy a saját fejünk szerint legyünk jó emberek és egymással versenyezzünk a jó cselekedetek felülmúlásában, hanem hogy Urunkhoz legyünk hasonlóak mindenben, hogy az Istentől való függetlenségünk állapotából az Istentől való gyermeki Isten imádó függés állapotába jussunk, melyben Isten felismert, megismert, tudott akaratát akarom cselekedni az Ő benne elrejtett akaratával együtt. Ehhez nemcsak útmutatóra, a törvény és a parancsolatok betűire van szükségem, hanem útítársra, aki mennyei főmként van velem minden nap a világ végezetéig, hogy megfogja a kezem és vezessen (Sándor, Joó 105-106).

Kétség nem férhet hozzá, hogy Urunk Jézus Krisztus, ki Isten egyszülött Fia, tökéletesen egy az Isten akaratával, vagyis Atyánk akarata Jézus Krisztusban ölt testet, valósul meg, ez pedig azt jelenti, hogy mi, mennyei Atyánk akarataival Urunk Jézus Krisztus által vagyunk bekapcsolva. Urunk tehát, amikor átvette Istentől és atyántól az Ő akaratának szent könyvét, akkor a benne megírtakra, legyenek azok jó, vagy elszenvetni való rossz dolgok, Ő igent és áment mondott.

- Meddig szenvedlek még titeket?¹³ – kérdezte Urunk az egymással versengő sokaságot látva, kik közt ott voltak a tanítványai is.

¹³ Óh hitetlen nemzetség, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Márk 9:19; Máté 17:17; Luk 9:41.

Bizony sok szenvedést okoztunk magunk is Jézusnak, de Ő, noha tudta, hogy szenvedni fog általunk, miattunk és értünk, mégis akarta Istenünk és Atyánk üdvözítő akaratát, és hosszú türelését, amellyel bennünket üdvözít. Krisztus nemcsak azokért esedezik, akik akkor ott voltak és kezet emeltek rá, és keresztre feszítették, hanem értünk is. Amazok ugyanis csak a mi bűneink képviselőjében jártak el akarat nélkül való szolgálóként. „Mert ha az én bűneim és a tieid Krisztust (eleve) nem szegezték volna a keresztre, akkor azoknak ott békén kellett volna hagyniuk Őt. Mivel azonban Krisztus igazi papként és isten bárányaként van jelen, hogy áldozatával és halálával az egész világ bűneiért megfizessen, a zsidók és a pogányok arra indíttatnak, hogy ellen erőszakot kövessenek el. Emiatt, ha azokért imádkozik, akik őt megfeszítik, értünk imádkozik, akik bűneinkkel keresztségét és halálát okozzuk. Így a keresztre melyen Jézus szenvedett, ne tekintsünk másként, mint oltárra, amelyen Krisztus az életét áldozta fel. és amelynél papi szolgálatát imádsággal is végzi, hogy bűneinkből és az örök haláltól megszabadulhassunk. mert aki a bűnt elveszi, az a halált is elveszti.”¹⁴ Urunk tehát nemcsak a csodákra, a gyógyulásokra, a nagy szabadításokra és a halottak feletti hatalmára mondott igent és áment, hanem Atyánk és Istenünk kehelyeire is, amelyek tele vannak, haragjával, igazságos ítéleteivel és a gonoszok miatti bosszújával; Atyánknak megismerhető és megismerhetetlen akarataira együtt.

Ott az Olajfák hegyén a Prэшház kertjében az utolsó cseppig kiitta a keserű poharat, vagyis boldog igent mondott arra a borzalmas szenvedésre, ami a meggyalázását, megkínzását és keresztfán való kivégzését jelentette. Ebben a váltságshalálban mutatta meg Isten az irántunk való szerelmét és üdvözítő szabadítását, amire Isten Lelkével együtt mi magunk is igent és áment mondtunk, sőt az Úri imában újból és újból megerősítjük ezt az üdvözítő akaratot elfogadó igenünket és ámenünket!

Az Úri ima „legyen meg a Te akaratod”-jának ünnepi, vagy belső szobai¹⁵ ismételt könyörgése tehát lényegében önmagunk hitvallásos újrafogalmazása. Nemcsak a legnehezebb kérésünk, hanem konfirmáció, azaz megerősítés. Ismételt megerősítése annak, hogy kik vagyunk mi, mit gondolunk magunkról és a világról, Istenünkről és Atyánkról, a mi vele és egymással való közösségünkről.

Vajon könnyű igent és áment mondani mennyei Atyánknak? Igen is meg nem is. Emberi természetünknek ez lehetetlen, de Istennél, és a tőle kapott hit által minden lehetséges.

Vegyük példának Lázár feltámasztásának történetét. Vajon könnyű volt Jézusnak négy napot várakozni szeretett barátja halála után, holott azonnal is segíthetett volna? Nem volt könnyű, ahogy az sem, hogy hallja, amit a szerettei sírva kérnek őt számon a késedelméért. Ő viszont együtt cselekedett a mennyei Atyával, kinek akarat, cselekedete és cselekvési ideje sem esett egybe az emberi kívánságokkal és akaratokkal.

Így van ez a mi életünkben is. Sok akaratunk és tetszésünk elleni dolog történik velünk, amelyeket nem értünk és mert keserű, nem is akarunk, de mennyei Atyánknak bennük kibontakozó akarat, szent és jó akarat, amit csak és kizárólag Jézus Krisztussal együtt tudunk elfogadni, rá boldog igent és áment mondani. (Lásd ehhez József történetét!) Ezt tesszük az Úri imában!

Vajon mit tanult meg Márta és Mária a gyászában? Mit tanult meg az a nagy sokaság, aki szemtanúja volt mindennek? Négy nap nehéz iskola. Hányszor mondták el, „ha itt lettel volna?”

¹⁴ Kiss Jenő & Ferenczy Noémi: Luther Márton mélysége és magassága. Koinónia Kolozsvár 2010. oldal 87.

¹⁵ Te pedig amikor imádkozol, menj be a te belső szobádba, és ajtódat bezárva, imádkozzál a te Atyádhoz, aki titkon van; és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet neked nyilván. Máté 6:6.

Ha úgy cselekedtél volna, ahogy mi elgondoltuk, hogy meg tudod tenni? Mi ez, ha nem az, hogy bárcsak lettem volna a te helyedben, én nem így tettem volna.

Reménységünk, hogy egy nap mi is olyanok leszünk, mint Krisztus¹⁶, de most még nem, most még a próbák, a kísértések és a bizalom általi engedelmesség iskolájában vagyunk. Ha történetesen most lennénk olyanok, amilyen a mi hatalmas Urunk, akkor kiszaggatnánk a konkollyal együtt a búzát is (Máté 13:27-29), akkor égi tüzet kérnénk azokra, akik ellenállnak akaratunknak.¹⁷ Akkor örökre elégünk lenne az emberekből, akkor talán ima és a Szentháromság egy Isten akaratára való ráhangolódás nélkül egyetlen csettintéssel véget vetnénk a vírusjárványnak, a pániknak, a félelemnek és a rettevésnek, mindenféle gyötrelmes szenvedésnek.

Szemléltető példatörténetünkben az a négy nap előiskolája volt a Jézus halálát követő gyásznak és Urunk küszöbön álló feltámadásának is.

Életünk során mi is ebben az iskolában vagyunk! Vajon mit tanultak meg a gyászoló tanítványok nagypéntek és húsvét között? Mit tanult meg Péter, aki erősen kardoskodott, hogy mestere életét megmentse, ígérkezett, fogadkozott, esküdözött és árulva tagadott, előtte pedig minden erejével azon volt, hogy Jézus ne is szenvedjen kín és váltságahalált, miről kiderült, hogy nemcsak emberi érzés, de egyenes sátáni akarat volt.¹⁸ Mert „minden, amit az értelem Isten nélkül gondol, az test és semmire nem alkalmas. Mindennek, ami az emberrel vele született, és nem született újonnan, el kell törölnie és el kell pusztíttatnia, hogy senki ne dicsekedhessen vele, és senki ne hagyatkozzék rá.”¹⁹ „Itt láthatod (...), hogy csak egyetlen világosság van, amelyből következik, hogy minden mi értelmünk bármilyen bölcs is legyen, csupa sötétség”.²⁰ Nos ezt a bennünk is feltörekvő csak emberi, testi és sátáni sötét akartot kell legyőznünk az Úri ima legyen meg a te akaratod kérésével!

Azt kérjük, hogy Urunk kapcsoljon össze önmagával és hangoljon bennünket is mennyei Atyánkra, azt kérjük, hogy Szentlélek hozzon örök összhangba és harmóniába Istenünkkel és Atyánkkal. Legyen hát úgy. Ámen.

¹⁶ Lássátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak nevezettünk! A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg Őt. Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk Ő hozzát; mert meg fogjuk őt látni, amint van. És akiben megvan ez a reménység Ő iránta, az mind megtisztítja ő magát, amiképpen Ő is tiszta. 1Ján 3:1-3.

¹⁷ Mikor pedig ezt látták az ő tanítványai, Jakab és János, mondanak: Uram, akarod-e, hogy mondjuk, hogy tűz szálljon alá az égből, és eméssze meg ezeket, mint Illyés is cselekedett? De [Jézus] megfordulván, megdorgálá őket, mondván: Nem tudjátok minémű lélek van tibennetek: Mert az embernek Fia nem azért jött, hogy elveszítse az emberek lelkét, hanem hogy megtartsa. Elmenének azért más faluba. Luk 9:54-56.

¹⁸ Ettől fogva kezdé Jézus jelenteni az ő tanítványainak, hogy neki Jeruzsálembe kell menni, és sokat szenvedni a vénektől és a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletni, és harmadnapon föltámadni. És Péter előfogván őt, kezdé feddeni, mondván: Mentsen Isten, Uram! Nem eshetik ez meg te véled. Ő pedig megfordulván, monda Péternek: Távozz tőlem Sátán; bántásomra vagy nekem; mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra. Máté 16:21-23.

¹⁹ Kiss Jenő & Ferenczy Noémi: Luther Márton mélysége és magassága. Koinónia Kolozsvár 2010. oldal 86.

²⁰ Kiss Jenő & Ferenczy Noémi: Luther Márton mélysége és magassága. Koinónia Kolozsvár 2010. oldal 96.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma

Bibliaolvasás: 5Móz 8:1-18.

Ima: „Atyám, minden a Tied! Te vagy ma reggel, ma délben is az én házigazdám, kenyéradóm. Jöjj, oszd ki nékem, amit mára szántál, oszd ki közöttünk, akik itt ülünk a családi asztalnál, hadd éljünk a te kezedből, hadd legyünk ma is a Te vendéged.”²¹ Te azt ígérted, hogy hol ketten egybegyülekeznek a te nevedben, jelen vagy. Urunk légy itt velünk, amit adtál áldd meg nekünk! Fogadd hálánkat, köszönetünket és szent Neved áldását! Ámen.

Alapige: „A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek; És ne vigyél minket kísértetbe, de szabadíts meg minket a gonosztól.” Máté 6:11-13.

Szeretett testvéreim! Mai Ige-szolgálatomat személyes vallomásommal kezdem. Most nagyon nehéz nekem itt állnom és bármi módon is megszólalnom, amikor a lelkemben látom arcaitokat és a világszerte szenvedők arcát. Már egy hete tusakodom az Úri ima negyedik kérdésének egzisztenciálisan húsunkba vágó témájával és tegnapra, már mindent leírtam, amit az Úr előtti csendben megértettem. Tegnap viszont a mi szeretett presbiter testvérünk édesapjának római katolikus szertartás szerinti temetésén az én pap testvérem és szolgatársam azt a temetési liturgiát választotta, ami a Jelenések könyvéből a mennyei trón jelenetét idézte meg. Bizony, akkor és ott Szentlélek Isten bekapcsolt bennünket a dicsőség trónjának mennyei istentiszteletébe, amelynek lényegét pontosan szeretném idézni a Bibliából.

Ezek után láttam, hogy íme, nyitva van egy ajtó a mennyben, és az előbbi hang, amelyet olyannak hallottam, mint egy trombitáét, beszél velem, és így szól: Jöjj fel ide, és megmutatom neked azokat, amiknek ezután meg kell történniük. Azonnal elragadtattam lélekben, és íme, egy trón állt a mennyben, és a trónon ült valaki. [[Ez 1,26-28;10,1](#)] Aki ott ült, úgy ragyogott, mint a jáspis és a karneol; és a trón körül szivárvány ragyogott, mint a smaragd. A trón körül láttam huszonnégy trónt, és a trónokon huszonnégy vént, amint ott ültek fehér ruhába öltözve, és a fejükön aranykorona. (...) És amikor csak dicsőséget, tisztességet és hálát adnak az élőlények a trónon ülőnek, aki örökkön-örökké él, leborul a huszonnégy vén a trónon ülő előtt, és imádja az örökkön-örökké élő; koronájukat is leteszik a trón elé, és ezt mondják: Méltó vagy, Urunk és Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség, a tisztesség és a hatalom, mert te teremtettél mindent, és minden a te akaratodból lett és teremtetett. Jelenések 4: 1-5 és 9-11.

Ezekben a napokban minden közösségi felülettel rendelkező ember így, vagy úgy, de megnyilvánul a koronavírus okozta krízis és válság vonatkozásában. Igen, sok milliárd vélemény versenyez egymással, egyfajta vélemény vízözön borítja el a földet, amelyben nagyon nehéz meghallani, és a zűrzavarból kihallani az Úr szelíd hangját. Meggyőződésem, hogy az Úr, aki azt ígérte, hogy velünk van minden nap a világ végezetéig ezt, hogy tudni illik mi Őt halljuk meg, ma lehetségessé teszi a számunkra, és bekapcsol bennünket a dicsőség trónja mennyei istentiszteletébe.

Ennek mennyeivel egybekapcsolt földi istentiszteletnek és igaz Isten imádatnak egyik hiteles tanúja az a lombardiai olasz orvos, aki pár napja a következőket írta:

²¹ Joó Sándor: A mi mindennapi kenyerünket... In. Hegyi Beszéd Joó Sándor igehirdetése 1963-1965 és 1968-1969 között. Kiadó: Ajtony Artúr, Royal Press Hungary Kft. Budapest 2006. oldal 110.

"Soha a legsötétebb rémálmomban sem gondoltam, hogy valaha látni és megélni fogom ezt, ami három hete történik itt nálunk a kórházban. Ez a szörnyűség egyre duzzad és egyre megállíthatatlanabb.

Az elején csak páran jöttek, aztán százával...és most nem is orvosok vagyunk, hanem szelektálók (...), el kell döntenünk, hogy ki éljen és ki menjen haza meghalni, pedig ezek az emberek becsületesen fizették az adókat Olaszországnak.

Most két hete, én és kollégáim ateisták voltunk. Ez volt a normális hisz mi a tudományban hittünk, ezt tanultuk. A tudomány pedig kiiktatja Isten jelenlétét. Mindig kinevettem a szüleimet mert templomba jártak.

Kilenc napja, hogy egy 75 éves pásztor került be hozzánk komoly légzési problémákkal. Volt nála egy Biblia és ebből olvasott a haldoklóknak, miközben a kezüket fogta. Mi már pszichikailag és fizikailag is ki voltunk merülve és el voltunk keseredve, mikor időnk volt, leültünk és hallgattuk.

Most be kell ismerjünk; mint emberek elértük határainkat, többet nem tudunk tenni! Naponta egyre többen halnak meg. Ki vagyunk merülve két társunk meghalt és a többiek is alig állnak a lábukon.

Rájöttünk, hogy az ember tudása véges és szükségünk van Istenre! Elkezdünk imádkozni amikor csak volt pár percünk. Hihetetlen, de megrögzött ateistaként oda jutottunk, hogy Istennél békére leltünk! Őt kérjük segítsen kitartani, hogy ápolni tudjuk a betegeket. Tegnap meghalt a 75 éves pásztor, mint soha eddig (pedig 120 halottunk volt az utolsó három hét alatt) mindannyian kikészültünk. Mert az idős pásztor, amíg velünk volt, sikerült olyan békét hoznia, amit már nem is reméltem, hogy megtalálunk.

A pásztor elment az Úrhoz, nemsokára mi is követjük. Hat napja nem voltam otthon, nem tudom mikor ettem utoljára, és rájöttem milyen haszontalan voltam itt a földön. Fel szeretném ajánlani a segítségemet másoknak az utolsó leheletemig. Boldog vagyok, hogy Istenhez tértem, miközben körbevesz az embertársaim szenvedése, halála."

Mit jelent hát letenni a koronáinkat a dicsőség trónja előtt? Egészen pontosan azt, amit **Gianni Giardinelli** orvossal történt meg, és tett közzé a világ számára a **Julian Urba**-nak címzett levelében.

Az Úri ima negyedik kérését tárgyaló istentiszteletünk alkalmával, itt és most egyszerre vagyunk jelen az Úr népével az utolsó egyiptomi éjszakában, pusztai vándorlásban, Jézus és tanítványai sötét nagypénteki és a vírus okozta rettenetes krízis éjszakájában, de Mindenható Urunk mennyi trónja előtt is, mely Isten előtti húsunkba vágóan valóságos állapotunkba egyet tehetünk, hogy leborulunk, letesszük a koronánkat az Ő lábához és bizalommal lélekben imádjuk Őt.

Az Úri ima negyedik kérése a harmadik kérés, - az „amint a mennyben úgy a földön is” - szerves és elválaszthatatlan folytatása, ugyanis ebben a negyedik, ötödik és hatodik kérésben határozza meg a Szentlélek, hogy egészen pontosan mit is kell értenünk a „föld” fogalma alatt! Továbbá, amiképpen az első három kérést egyetlen elválaszthatatlan kéréssé „amint a mennyben úgy a földön is” pontosítás teszi, ehhez hasonlóképpen a mindennapi kenyerünk, a bűneink bocsánatának és a gonosztól való megszabadításunknak hármaskérését a „ma” itt és most időhatározó szója teszi úgyszintén egyetlen és az első három kéréssel is egybeszerkesztett kéréssé! Így ebben a mindössze hét kérésből álló könyörgésben és imában benne van a teljes üdvtörténet, az egész emberi élet a maga kis és nagy dolgaival, lelki és anyagi problémáival

(Vö. Sándor, Joó 2006, 108). A „mindennapi kenyér” itt ugyanis gyűjtő szó és fogalom, jelenti „általában mindazt, ami szükséges ahhoz, hogy a földön rendezett életviszonyok között élhessünk.”²²

A hívő ember boldog bizonyossága és győzelmes hitvallása a feje tetejére állított világban is az, hogy Isten édesatyai kezéből él és kap ajándékul mindent. Isten hívő gyermeke az Úri ima negyedik kérésének könyörgésével arról tesz hitvallást, hogy „minden, amit Isten az Ő szavával megérint és áthat, titokzatosan megváltozik.

Az Úri ima minden betűjében, hangjába, írásjelében az Isten szava és beszéde, amit azért adott nekünk, hogy a legszemélyesebb és a legbensőségebb könyörgésünk legyen, mellyel szent életet és áldást kérjünk mindennapi kenyerünkre, hogy az velünk együtt Urunk hatalma által csodálatosan átváltozhasson.²³

Ami a könyörgésünk bensőségességét illeti, Urunk, amikor imádkozni tanít, azt mondja, hogy „menj be a te belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál.” (Mt 6: 6) Ez a belső szoba akkor és ott a Jézus korabeli lakóházaknak az éléskamrája volt, a lakásnak az egyetlen elzárható helysége. Tehát oda menj be imádkozni, „ahol a leganyagibb élet szaga tölti meg a levegőt”²⁴, oda, ahol az üres polcok, a korsó aljára simuló olaj, és a véka alját megszóró liszt²⁵ a legjobban emlékeztetik a szegényt a maga nyomorúságára, és oda, ahol a tele zsákok a gazdag embert egyfelől mások szegénységére emlékeztetik, másfelől a zsák árnyékos sarka mögött lapuló kisegér őt magát figyelmezteti arra, hogy gyűjtött kincsén osztoznia kell a kis és nagy tolvajjal²⁶, és végül a legnagyobb tolvajjal, aki talán éppen az egér vitte betegséggel a lelkét fogja elvinni.²⁷

Mennyei Atyánk abban mutatta meg, hogy ő mennyire veszi komolyan, ami szükségünket és nyomorúságunkat, hogy Egyszülött Fiában szállt alá közénk a saját szomjúságainkba és éhezéseinkbe, a saját hidegrázásainkba, a saját kétségbeesett félelmeinkbe és rettegeteinkbe, valamit magával a halállal naponként megküzdő testünkbe.²⁸

Így a mindennapi kenyerünk, a bűneink bocsánatának és a gonosztól való megszabadításunknak hármaskérésének kézzel fogható helye kinek-kinek saját teste, ideje pedig a mai nap itt és most-ja. Ma tehát, itt és most, Krisztus Urunk hangjának meghallásakor, és az Ő Szavának, beszédének és imájának bennünk és velünk való visszhangozásakor kell valami hatalmas dolognak történnie, és pedig bennünk és velünk!

²² Joó Sándor: A mi mindennapi kenyerünket... In. Hegyi Beszéd Joó Sándor igehirdetései 1963-1965 és 1968-1969 között. Kiadó: Ajtony Artúr, Royal Press Hungary Kft. Budapest 2006. oldal 109.

²³ Mert Istennek minden teremtett állata jó, és semmi sem megvetendő, ha hálaadással élnek azzal; Mert megszenteltetik Istennek igéje és könyörgés által. 1Tim 4:4-5.

²⁴ Joó Sándor: A mi mindennapi kenyerünket... In. Hegyi Beszéd Joó Sándor igehirdetései 1963-1965 és 1968-1969 között. Kiadó: Ajtony Artúr, Royal Press Hungary Kft. Budapest 2006. oldal 108.

²⁵ Él az Úr, a te Istened, hogy nincs semmi [sült] kenyerem, csak egy marok lisztecském van a vékában, és egy kevés olajom a korsóban, és most egy kis fát szedegetek, és haza megyek, és megkészítem azt magamnak és az én fiamnak, hogy megegyük és azután meghalunk. Monda pedig neki Illés: Ne félj, menj el, cselekedjél a te beszéded szerint; de mindazáltal nekem süss abból először egy kis pogácsát, és hozd ide; magadnak és a te fiadnak pedig azután süss; Mert azt mondja az Úr, Izrael Istene, hogy sem a vékabeli liszt el nem fogy, sem a korsóbeli olaj meg nem kevesül addig, míg az Úr esőt ad a földnek színére. 1Kir 17:12-14.

²⁶ Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol a rozsdá és a moly megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják; Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket mennyben, ahol sem a rozsdá, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják. Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is. Máté 6:19-20.

²⁷ Monda pedig neki az Isten: Bolond, ez éjjel elkérik a te lelkedet te tőled; amiket pedig készítettél, kiéi lesznek? Luk 12:20.

²⁸ Vö. Joó Sándor: A mi mindennapi kenyerünket... In. Hegyi Beszéd Joó Sándor igehirdetései 1963-1965 és 1968-1969 között. Kiadó: Ajtony Artúr, Royal Press Hungary Kft. Budapest 2006. oldal 108-109.

Az Úri ima negyedik kérésében tehát a mai nap megnevezésével nem kevesebbről és nem többről van szó, mint a mi Urunk örök nyugalmaiba való átmenetelünkről, mely át, és – bemenetelről **Gianni Giardinelli** orvos ezt mondta:

„Hihetetlen, de megrögzött ateistaként imádkozva oda jutottunk, hogy Istennél békére leltünk. (...) Boldog vagyok, hogy Istenhez tértem, miközben körbevesz az embertársaim szenvedése, halála!”

Ez a nyugalomba és békébe jutás héberül [פסח (pesah) **pészákh**], azaz páskha, vagyis szó szerint: átsiklás, átugrás, valamin átlépés és tovább menés. Bizony az a húsvét ez, amikor Jézus Krisztust hallgatva, hatalmával már most átvitetünk a halálból az életbe, mely átlépést követően nemsokára a romlandó test romolhatatlanságot ölt magára, a mulandó pedig örök elmúlhatatlanságot!

Urunk Jézus mindezt így adta tudtunkra:

Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre. Bizony, bizony mondom nektek, hogy eljő az idő, és az most vagyon, mikor a halottak hallják az Isten Fiának szavát, és akik hallják, élnek. Ján 5:24-25.

Az Úri ima negyedik kérése alázatos hitvallás mulandóságunkról és romlandó voltunkról, melybe az Isten beszédével és az Úri ima szavai kimondásával önmagunkat tudatosítva alászállunk. Ezzel a kéréssel belépünk a halálnak abba a testébe, amely tele van erőtlenségekkel, szükségekkel és tehetetlenségekkel, melyekből a mai és egyben az utolsó nap krízisét magunkra öltve kiáltunk megváltásért és az üdvösség erőiért, úgy, hogy minden figyelmünk Istenre és Atyánkra tágul az égre, ahonnan Urunkat és vele eljövő örök váltságunkat, a test feltámadását várjuk.

Nem véletlen, hogy Jézus a következő két kérdésben még pontosabban és konkrétan nevezi meg a nyomorúságunkat, amikor a bűneink bocsánatáért és a gonosztól való megszabadításunkért tanít esedezni és kiáltani bennünket, mert a bűneik bocsánatával és a gonosztól való megszabadításunkkal az Isten teljes váltságát imádkozzuk magunkra, a kegyelmet és az örök igazságot, azt hogy Krisztus leszállt a mennyekből, hogy magára öltse testünket és abba a testbe hozza el a váltságot és az örök üdvösséget, mely testben a bűneink miatt elvesztünk az ítélet halálára.

A negyedik kérés tehát valójában a mennyből alászálló Kenyér kérése, amelyből, ha valaki eszik soha meg nem éhezik. Jézus mondja:

- „Én vagyok az életnek ama kenyere; aki hozzám jő, semmiképpen meg nem éhezik, és aki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha!” Ján 6:35.

Nagy igazság, hogy ha valaki Krisztusban már megízlelte²⁹ a mennyei kenyeret a mennyei Atya jósága árad ki a tagjaiban, mely arra ösztönözi, hogy ne a földieket³⁰, hanem az oda felvalókat keresse! Pál erről így tanít bennünket:

„Annak okáért, ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek, ahol a Krisztus van, ülvén az Istennek jobbján. Az odafelvalókkal törődjétek, nem a földiekkel. Mert meghaltatok, és a ti éltetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben. Mikor a

²⁹ Mert lehetetlen dolog, hogy akik egyszer megvilágosítottak, **megízlelvén** a mennyei ajándékot, és részeseivé lettek a Szent Léleknek, És megízlelték az Istennek jó beszédét és a jövő világnak erőit, És elestek, ismét megújuljanak a megtérésre, mint akik önmaguknak feszítik meg az Istennek ama Fiát, és meggyalázzák őt. Zsid 6:4-6.

³⁰ Aki felülről jött, feljebb való mindenkinél. Aki a földről való, földi az és földieket szól; aki a mennyből jött, feljebb való mindenkinél. Ján 3:31.

Krisztus, a mi életünk, megjelen, akkor majd ti is, Ő vele együtt, megjelentek dicsőségben!” Kol. 3:1-4.

Kiindulásképpen tudatosítsuk hát magunkban, hogy a nappalt és éjszakát teremtő Isten akarata az, hogy a földi létű ember a nappalok és éjszakák váltakozásában töltsen be célját, hivatását és rendeltetését. Ő már titkon való formáltatásunk előtt meghatározta a nekünk szánt napok számát, akkor, amikor belőlük még egyetlen egy sem volt meg.³¹ Az Úr minden egyes nekünk szánt napjának van tartalma, Isten akarata szerinti célja és rendeltetése, melyek közül a legfontosabb, hogy a nekünk eleve elrendelt időben és a tőle, mármint az időtől elválaszthatatlan térben, a nekünk szánt helyen, itt és most keressük az Urat, hogy kitapogatva találjunk rá³², jól lehet egyikőnktől sincs messze.³³ Mert mit mond az Írás?

„Közel hozzád a beszéd, a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta őt a halálból, megtartatol. Mert szívvel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.” Róm 10:8-10.

Ebben a megközelítésben a mindennapi, vagy naponkénti kenyerünk az egzisztenciális istenkeresésünknek van tehát alárendelve, ahogy ezt Mózes után Urunk Jézus a Hegyi Beszéd egészében is megerősíti az ő népének, amikor így szól:

„Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak nektek.” Máté 6:33.

Mózes idejében a pusztában a kora reggelente lehullt manna gyűjtésének és evésének Isten parancsa szabott rendet. A manna fejenkénti adagja egy omer (= 2,2 l) mennyiségű volt. A második áthághatatlan pusztai szabály az volt, hogy másnapra senkinek nem volt szabad hagyni a mannából. Természetesen megpróbálták és a tartalékolt manna az éjszakát, ha túl is élte, az új nap napkeltejére megbüdösödött és megférgesedett.

Kivételt képezett a szombat napjára gyűjtött manna. A pénteken gyűjtött mannával a szombat napja valamiféle átváltoztató csodát tett, mert se nem rohadt meg, se nem férgesedett meg.³⁴

Így lett a pusztára lehullt manna az égből jövő mennyei Kenyér előképe, egészen pontosan mennyei ember³⁵ előképe és az Úr örök szombatjának jelévé, amikor a földi ember a mennyei ember hasonlatossága szerint romolhatatlanná változik át.

Az Úri ima kenyerünkre vonatkozó mindennapi jelzője tehát, a ma időhatározószó³⁶ a manna törvényére való közvetlen hivatkozás, amiben Urunk egyfelől a bűnesetre és a belőle következő azon valóságra akar emlékeztetni, hogy Isten előtt az életünk nem több, mint egyetlen nap, másfelől a mi mennyei Atyánk iránti bizalmunkat akarja nevelni, formálni és megerősíteni, aki ezt a számunkra adott egyetlen napot az üdvözítésünkre szánta.

³¹ Látták szemeid az én alakatlan testemet, és könyvedben ezek mind be voltak írva: a napok is, amelyeken formáltatni fognak; holott egy sem volt még meg közülük. Zsolt 139:16.

³² És az egész emberi nemzetséget egy vérből teremtette, hogy lakozzanak a földnek egész színén, meghatározván eleve rendelt idejüket és lakásuknak határait; Hogy keressék az Urat, ha talán kitapogathatnák őt és megtalálhatnák, jóllehet bizony nincs messze egyikőnktől sem: Mert ő benne élünk, mozgunk és vagyunk; miképpen a költőitek közül is mondták némelyek: Mert az ő nemzetsége is vagyunk. Apcs 17:26-18.

³³ Apcs 17:26-27. Vö.: Róma 1: 19-20.

³⁴ 2Mózes 16: 15-25.

³⁵ Van érzéki test, és van lelki test is. Így is van megírva: Lőn az első ember, Ádám, élő lélekké; az utolsó Ádám megelevenítő szellemmé. De nem a lelki az első, hanem az érzéki, azután a lelki. Az első ember földből való, földi; a második ember, az Úr, mennyből való. Amilyen ama földi, olyanok a földiek is; és amilyen ama mennyei, olyanok a mennyeiek is. És amiképpen hordtuk a földinek ábrázatját, hordani fogjuk a mennyeknek ábrázatját is. 1Kor 15:44-49.

³⁶ A fizika törvénye szerint nincs idő hozzá kapcsolt tér, azaz hely nélkül, idő és tér, idő és hely együtt vannak!

Mivel tehát a mi életünknek naponta új táplálékra van szüksége, ezért törvény, hogy az Úr napról napra és lépésről lépésre akar vezetni az úton, amit egyedül Ő ismer, és hallottuk, hogy ez az út nekünk az Isten üdvözítő váltságának az útja!

Ehhez kapcsolódik szorosan az a gondolat is, hogy elég minden napnak a maga terhe és baja³⁷, hogy tudni illik az Úr által vezetett Isten embere, csakis az aznapi teher elhordozásához kérje és kapja is meg a szükséges elmúlhatatlan mennyei és valamilyen mértékben a mulandó földi erőt.

A mindennapi kenyér sokkal inkább szól az Isten országa kereséséről és a napi erőről, mint a napi eledellel való megelégedésről, ugyanis néhány napig veszély nélkül lehet akár éhezni is, de az embert elvesztítő ördögi kísértést és a létünkre támadó gonoszt, az ember az Isten ereje nélkül nem képes legyőzni, vagy éppenséggel túlélni, és éppen ez az, amit a hatodik kérdésben néven megnevezve is kérünk. A napi kenyérrel tehát az aznapi létünkre törő bűn, kísértés, gonosz és halál Krisztus általi legyőzést kérjük, amíg el nem jön Istenünk és Atyánk bennünket is üdvözítő örök és romolhatatlanná átváltoztató szombatja. A mindennapi kenyér kérésének lényegi gondolata tehát teljesen nélkülözi az elmúló mához hasonló romlandó holnap vágyását és várását, azt, hogy holnap se legyen rosszabb, mint ma volt, vagy azt, hogy romlandó dolgok felhalmozásával teremtsen magának időt és teret a mulandó ember, ami nemcsak lehetetlen, de merő balgaság is. Isten gondolata, hogy keresd az Isten örök országát a kenyered megtörésével is! Így lesz a romlandó, de naponként megújuló napi kenyér az örök szombatra emlékeztető jel, mely egyszerre emlékeztet alig egy napig tartó³⁸ romlandó mulandóságunkra, de ugyanakkor a mulandóság idejét leváltó örök szombatra is!

Szeretett testvéreim! Igehirdetésünknek ez a tanítása ma, amikor úgy utasítottunk otthonunk ajtaja mögé, mint egykor Urunk egyiptomi gyülekezete, a húsunkba vágóan aktuális lett. Most tehát, amikor a templom ünneplő gyülekezete távol van tőlünk, a kenyér, amit naponként megtörünk az Isten irgalmából még asztalunkon és a kezünkben van. Törjük meg hát a családi asztalnál az Úri ima imádkozásával a mindennapi kenyerünket, és gondoljuk végig, hogy míg magunkhoz vesszük a földi életet jelentő kenyeret, benne megváltásunkért, bűneink bocsánatáért és örök életünkért esedezünk a mi Urunkkal együtt, ki az Isten jobbán van. Urunk „Jézus saját testén mutatta be a halandóságot és halhatatlanságot, a romlandóságot és a romolhatatlanságot: az egységet a kettő között. Ahogy egy az Atya és a Fiú minket üdvözíteni kívánó szeretetében, úgy kell eggyé válnunk a Lélek által az evangéliumban. Úgy kell elváltozni Krisztus ábrázatának mintájára. Még ma, még most, amíg tart a kegyelem.”³⁹ Ámen.

³⁷ Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől; mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai felől. Elég minden napnak a maga baja. Máté 6:34.

³⁸ És parancsola az Úr Isten az embernek, mondván: A kert minden fájáról bátran egyél. De a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert amely napon eszel arról, bizony meghalsz. 1Móz 2:16-17.

³⁹ Szász Tibor András In Még ma, még most, amíg tart a kegyelem 2020.03.23 – napi Facebook bejegyzésében.

